

РЕШЕНИЕ

№ 3293

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 27.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3494** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр.чл. 118, ал.2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на В. В. И.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.А. П. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, офис 6, срещу Решение № 1040-21-163/15.03.2023г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата на И. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01148208 от 17.06.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване и парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 05.10.2017г. до 28.05.2019г. в размер на 13 398.64лв., като неоснователна.

Жалбоподателят обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита, че неправилно административния орган е достигнал до извод за липса на търговска дейност от дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД. Излагат се доводи, че е полагал труд по сключен трудов договор и е имал качеството на „осигурено лице“ по смисъла на КСО. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен не се явява, представлява се от адв.П., която поддържа жалбата и претендира разности по представен списък. Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез процесуалния си представител юрк.П. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 80 – ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Разпореждане № РВ-3-21-01148208 от 17.06.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град, е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени по реда на чл.5, ал.4 от КСО за периода месец септември 2016г. до месец март 2021г. вкл. от „Михаил Цветанов 84“ ЕООД-ЕИК-204003095, като за посочения период е прието, че И. не е осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО и параграф 1, ал.1, т.3 от ДР на КСО. По тази причина изплатените парични обезщетения за временна нетрудоспособност поради общо заболяване за периода от 04.12.2017г. до 02.05.2018г. и от 15.05.2018г. до 28.05.2019г. и парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 27.09.2018г. до 28.05.2019г. по подадено Удостоверение приложение №10 от „Диил Пакс“ ЕООД са били неправилно изчислени. След извършено преизчисление без включен доход от осигурителя „Михаил Цветанов 84“ ЕООД на осн.чл.114, ал.2, т.2 от КСО е възникнало задължение за възстановяване на неоснователно получена сума в размер на 13 398.64лв.

По данни от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/, дружеството „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е регистрирано на 01.04.2016 г. с размер на капитала 10.00лв. с управител и едноличен собственик М. И. Ц., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 1. От дружеството няма публикувани годишни финансови отчети за периода от 2016 г. до приключването на проверката.

Със Заповед № ЗР-5-21-01022217/25.10.2021 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ГП на НОИ - С. град е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО.

От извършената проверка в информационната система на НОИ контролният орган установява следното:

В „Регистър на трудовите договори“, от дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] има подадени уведомления по чл. 62. ал. 5 от КТ за 15 лица в периода от м. 09.2016 г. до датата на приключване на проверката.

В периода 09.2016 г. до месец 03.2021 г. са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за общо 15 лица с вид осигурен „01“ и 1 лице с вид осигурен „12“. Съгласно „Справка за декларирани в Персонален Регистър и внесените в Приходи суми и разликата между тях по месечно“ за периода от месец 09.2016 г. до месец 03.2021 г. от дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО като дължимата сума за осигурителни вноски е в общ размер 124 336.89 лв.

В отговор на подаден от контролният орган сигнал вх. № 1030-21-1227/19.10.2021 г. ТД на НАП-С. уведомява, че няма данни дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да е извършвало търговска/стопанска дейност за периода от м. 09.2016 г. до м.03.2021 г. От страна на дружеството има задължения в особено големи размери, същото няма имущество с което да ги обезпечи (няма декларирани и открити банкови сметки). Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 23.12.2016 г., има регистрирано едно фискално устройство, с изтекъл контракт от 12.07.2017 г. без налични обороти по него. От страна на „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за финансовия период от 2016 до

2020 г.

С писмо изх. № 1030-21-1227#1/28.10.2021 г. е изискано съдействие от ТД на НАП С. за извършване на проверка по компетентност.

Със задължителни предписания № ЗД-1-21-01022609825.10.2021г. от „Михаил Цветанов 84“ ЕООД е поискано представяне на следните документи: трудови договори, ведомости за заплати, заповеди за прекратяване, присъствени форми и всички необходими документи за извършване на проверка по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ –С.-град.Задължителните предписания са изпратени на адреса по седалище на дружеството : [населено място]. [улица]. вх. А, ет.01. Писмото се е върнало с гриф „непознат“ и на постоянния и настоящ адрес на управителя на дружеството: обл. В. Т., [община], [населено място], [улица] - писмото се е върнало с гриф „преместен в чужбина“.

За осъществяване на контакт с дружеството е извършена проверка в Търговски регистър. На посочената електронна поща [електронна поща] са изпратени задължителни предписания за представяне на документи, но до датата на съставяне на констативния протокол, няма индикация за получаването им.

С протокол № ПТ-5-21-01047469/02.12.2021 г. от контролните органи на ТП на НОИ С. град е извършено посещение на адреса седалище на дружеството за връчване на Заповед № ЗР-5-21-01022217/25.10.2021 г., но контакт с управител или лице представляващо дружеството не е осъществен.

С писмо изх. № 1030-21-1227#21 /07.02.2021 г. до ТП на НОИ-В. Т. е изпратен сигнал на основание чл. 46. ал.1 от АПК, изхождайки от строгото териториално райониране на системата на МВР за предприемане на всички необходими действия, вкл. по реда на чл. 108. ал. 6 от КСО, за връчване на Заповед № ЗР-5-21-01022217/25.10.2021г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-01022609425.10.2021 г. на управителя на дружеството М. И. Ц., тъй като същия е с постоянен и настоящ адрес обл. В. Т., [община], [населено място], [улица].С писмо вх. № 1030-21 -1227#22/21.12.2021 г. ТП на НОИ-В. Т. уведомява, че контролните органи на ТП на НОИ-В. Т. в рамките на предоставените им пълномощия са осъществили контакт с кмета на кметството в [населено място] от където е получена информация, че Ц. не се намира в селото, тъй като е в чужбина.

С писмо изх. № 1030-21-1227#20/07.12.2021 г. от контролния орган е изискана информация от Главна Дирекция „Гранична полиция“ при МВР дали управителя на дружеството Ц. има регистрирани напускания на територията на Република България.В отговор вх. № 1030-21 -1227#23/11.01.2022 г. Главна Дирекция „Гранична полиция“ уведомява, че за периода от м.04.2016 г. до датата на отговора за лицето М. И. Ц. има регистрирани преминавания през ГКПП на Република България, излизане от Република България през ГКПП К. шосе на 27.06.2016 г.; 21.07.2017 г.; 05.01.2018 г.; 04.01.2019 г.; 05.01.2020 г. 14.03.2020 г. и Влизане в Република България през ГКПП К. шосе на: 02.07.2017 г.; 17.12.2017 г.; 02.12.2018 г.; 20.07.2019 г.; 15.12.2019 г. и на 08.09.2020 г.

В хода на извършваната проверка до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО, са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактическата обстановка, относно упражняваната от тях трудова дейност в „Михаил Цветанов 84“ ЕООД.

Със задължителни предписания № ЗД-1-21-01022656/25.10.2021 г. от В. И. е изискано

представяне на трудово-правни документи за изясняване на трудовата ѝ заетост в дружеството. Задължителните предписания са връчени лично на И. на 10.11.2021г., но лицето не е осъществило контакт с контролните органи на НОИ, което е сметено за отказ от запознаване с административното производство и от изясняване на фактите и обстоятелствата относно трудовата му заетост в дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД.

При извършена проверка за И. в Информационната система на НОИ е установено, че има подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор считано от 01.04.2017г. на длъжност „Специалист с контролни функции човешки ресурси“ и подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 10.05.2018г. Подавани са и данни по реда на чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО за лицата с код за вид осигурен „01“, в т.ч. и за В. И. с осигурителен доход за 2017г.-2400.00лв. и за 2018г.-2400.00лв.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти обективирани в КП № КВ-5-21-01068997/02.02.2022г. издаден от контролните органи на ТП на НОИ С.-град и предвид установената липса на данни за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода след м.09.2016г. до м.03.2021г. и съответно липса на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО в регистъра на осигурените лица, е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение и декларираните данни по чл.5, ал.4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

След извършен обстоен преглед на наличната информация, съдържаща се в административната преписка, както в информационната система на НОИ, Търговски регистър и в получения отговор от НАП е видно, че от м. 09.2016 г. до датата на съставяне на констативния протокол дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК] не е извършвало реална търговска и стопанска дейност. Подадените от горесцитираното дружество данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО е с цел материално облагодетелстване на лицата с подадени уведомления по чл. 62 от КТ, чрез „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Предвид факта, че М. И. Ц. - управител на дружеството не се е намирал на територията на Република България, за периода през които са подадени уведомления за сключени и прекратени трудови договори с дружеството, което се потвърждава от отговор вх. № 1030-21-1227#23/11.01.2022 г. на Главна Дирекция „Гранична полиция“, остава въпроса кой и в какво качество подава данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, кой подава болнични листове на лицата от дружеството и кой разполага с печат на дружеството.

Направената проверка в информационната системата на НОИ води до извода, че същите не са извършвали трудова дейност на длъжностите, на които са подени уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ и данните по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и липсват безспорни доказателства дали на цитираните лица въобще са изплащани възнаграждения, в т. ч. и за жалбоподателя И..

На дружеството „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК] са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01068986/02.02.2022 г. за заличаване на подадените данни по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за периода от 09.2016 г. до 03.2021 г. в т.ч. и за В. В. И. за периода от 27.09.2016 г. до 10.05.2018 г.

Имайки предвид, неизпълнението на влезлите в сила задължителни предписания от страна на „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 Наредба № Н-13/17.12.2019 г., ТП на НОИ - С. град е подало данни за заличаване на декларация образец № 1 подадени за В. И..

Издадено е Разпореждане № РВ-3-21-01148208/17.06.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град, с което на основание чл. 114, ат.2, т.2 и чл.114, ал.3 КСО, е разпоредено В. В. И., ЕГН [ЕГН] да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 05.10.2017г. до 28.05.2019 г. в размер на 13398.64 лв. /тринадесет хиляди триста деветдесет и осем лв. и 64 ст./

С Решение № 1040-21-163/25.03.2023 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град е отхвърлена жалбата на И. с № 1012-21-177 от 16.02.2023 г., срещу Разпореждане № РВ-3-21-01148208 от 17.06.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град.

Административен съд София – град, III отделение, 80 - ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърдените разпореждания са издадени от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. град, издадени въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Оспореното Разпореждане № РВ-3-21-01148208 от 17.06.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град е издадено след заличаване на неоснователно подадените данни чрез дружество „Михаил Цветанов 84“ ЕООД за периода от 27.09.2016г. до 28.05.2018г. по чл.5, ал.4 от КСО за

осигурителен стаж и осигурителен доход за В. И. като същите са приети за нови данни и обстоятелства по смисъла на чл.114, ал.2, т.2 от КСО, с оглед установеното, че лицето не е било осигурено лице и не е имало право на парични обезщетения от ДОО. Съгласно чл.40, ал.1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. По параграф 1, ал.1, т.3 от ДР на КСО „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 от КСО и за което са внесени или дължими осигурителни вноски т.е. условието е лицето да извършва трудова дейност, за която подлежи на осигуряване. Наличието на уведомление за сключен трудов договор не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. Извършването на трудова дейност е кумулативно изискуема материалноправна предпоставка за възникване на осигурително правоотношение, но само при реално предоставена работна сила, което в настоящия случай не се доказва от страна на жалбоподателката.

Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че добросъвестно е получила плащанията и че ако има разлика между изплатения и дължимия размер на обезщетението, тази разлика не подлежи на възстановяване на осн.чл.54м, ал.2, т.2 от КСО, тъй като се дължала на данни подавани от осигурителя.

Чл.54м, ал.2, т.2 от КСО е предвидена хипотеза, при която при служебното преизчисляване на паричните обезщетения се установи разлика между изплатения и дължимия размер на обезщетението, изплатеното в по-високи размер обезщетение се възстановява от лицето, освен ако е в резултат на неправилно подадени данни за изплащане на паричното обезщетение и/или удостоверяване на осигурителен стаж и доход на осигурителя. В случая не става въпрос за грешка на осигурителя, а липса на трудова дейност, която се явява предпоставка за осигуряване.

Дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД подава данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО за В. В. В.. Установено е и че за дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното и подоходно облагане (ЗКПО), както и не са подавани Годишни финансови отчети, липсва фискално устройство и регистриран търговски обект. От изложеното се установява липсата на извършване на търговска дейност, което обуславя липсата на нужда от наемане на лица на трудов договор.

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателката, че е нарушен и чл.26 от АПК, което препятствало правото ѝ на защита. Последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и

доказателства. Именно в тази връзка и при изпълнение на предоставената им законова възможност, контролните органи на НОИ са извършили и последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, при който са установени нови факти и обстоятелства относно осигурителя „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, които са от съществено значение за правото на паричното обезщетение за временна неработоспособност на И.

Установените по делото фактически положения водят до несъмнен извод за липсата на осъществяване на търговска дейност от дружеството-работодател, както и липсата на трудово правоотношение между В. И. и дружеството, от което следва, че няма как същата реално да е упражнявала трудова дейност, респективно за нея не са били дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото на парично обезщетение по чл. 54а, ат. 1 от КСО.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че задължителните предписания № ЗД-1-21-01022656/25.10.2021 г., не са влезли в сила. Видно от доказателствата по делото същите са получени от лично от нея на 10.11.2021г., поради което настоящият съдебен състав счита, че са влезли в сила. В тази връзка е неоснователно е твърдяното от И., че е нарушен и чл.35 от АПК като не е изяснена фактичката страна на спора. И. е била уведомена за образуваното производство и въпреки, че лично е получила задължителните предписания не е съдействала при извършваната проверка с обяснения относно дейността си в дружеството. Изложеното до тук налага извод за осъществяване на предпоставките на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за безработица. На основание установените при извършената проверка от контролния орган на ТП на НОИ-С.-град на „Михаил Цветанов 84“ ЕООД нови данни и документи, съгласно които правилно е установено, че жалбоподателката не е осигурено лице по смисъла на параграф 1, ал.1, т.3 от ДР на КСО и в тази връзка няма право на парични обезщетения по реда на КСО, което е обективизирано и чрез заличаване на данни за осигурителен стаж и осигурителен доход на И. за периода от 27.09.2016г. до 10.05.2018г. подадени от „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, и паричните обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода от 03.01.2018г. до 03.03.2018г. в размер на 237.53лв. са неоснователно изплатени, тъй като лицето не е осигурено лице при настъпване на съответния осигурителен риск. В този смисъл, когато има промяна в Регистъра на осигурените лица възниква необходимост от преизчисление на паричното обезщетение за временна неработоспособност, при което не

се включва неоснователно декларирания осигурителен доход.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 80 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. И.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.А. П. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, офис 6, срещу Решение № 1040-21-163/15.03.2023г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата на И. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01148208 от 17.06.2022г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С.-град за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване и парично обезщетение за бременност и раждане.

ОСЪЖДА В. В. И.-ЕГН-[ЕГН] да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноски в размер на 150.00 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: